

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 08.06.2000
KOM(2000) 353 endelig

2000/0149 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende
fiskearter**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

EF deltager i regionale fiskeriorganisationer, der afstikker rammer for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af visse bestande af stærkt vandrende fiskearter.

Disse bestande af stærkt vandrende fiskearter er en række fiskearter, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers havretskonvention. De vigtigste stærkt vandrende arter er tunfisk og visse beslægtede arter såsom sværdfisk.

Det drejer sig om følgende regionale organisationer:

- Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som EF har været medlem af siden den 14. november 1997
- Tunkommissionen for Det Indiske Ocean (IOTC), som EF har været medlem af siden den 18. september 1995
- Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC), som EF har indledt proceduren for tiltrædelse af.

Disse organisationer vedtager henstillinger, hvori der fastsættes visse tekniske foranstaltninger, bl.a. hvad angår fisks mindstemål og -vægt, og fangstbegrænsninger i visse områder, visse perioder eller med visse redskaber.

Sådanne henstillinger bliver bindende for de kontraherende parter, hvis de ikke fremsætter indvendinger.

Som kontraherende part i ICCAT og IOTC skal EF derfor anvende sådanne henstillinger.

EF har desuden fiskeinteresser i den østlige del af Stillehavet og har indledt proceduren for tiltrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC). Indtil den faktiske tiltrædelse og i overensstemmelse med EF's forpligtelse til at samarbejde med de øvrige parter, der deltager i forvaltningen og bevarelsen af ressourcerne i denne region, jf. De Forenede Nationers havretskonvention, har EF dog besluttet at anvende de tekniske foranstaltninger, som IATTC vedtager, og derfor bør disse foranstaltninger indarbejdes i EF-bestemmelserne.

Endelig bør der fastsættes nærmere bestemmelser for gennemførelse af aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner, som EF har besluttet at anvende midlertidigt, indtil den ratificeres af EF.

Man har allerede tidligere gennemført visse af disse henstillinger bl.a. ved Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer, Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet og Rådets forordning (EF) nr. 2742/1999 af 17. december 1999 om fastsættelse for år 2000 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger, og om ændring af forordning (EF) nr. 66/98. Desuden er der i EF-bestemmelserne blevet indarbejdet en række tekniske foranstaltninger vedrørende anvendelse af drivgarn og snurpenot ved fiskeri efter sådanne bestande af stærkt vandrende fiskearter.

Af hensyn til klarheden og overskueligheden må alle tekniske foranstaltninger for disse bestande af stærkt vandrende arter samles i én forordning.

EF-fiskeriet efter stærkt vandrende arter, der foregår over hele kloden såvel i EF-farvande som i internationale farvande og i visse tredjelandes farvande under bilaterale aftaler, er nogenlunde ens i alle verdenshave, og derfor må der opstilles globale og sammenhængende principper for alle fiskerier efter sådanne arter.

Formålet med dette forslag er derfor at transponere og samle alle tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter. De gældende bestemmelser i de allerede udstedte forordninger er blevet indarbejdet uden væsentlige ændringer. De artikler, der er blevet affattet direkte på grundlag af nyligt gennemførte henstillinger, er fremhævet i selve teksten.

Kommissionen foreslår, at Rådet vedtager denne forordning.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EF har godkendt De Forenede Nationers havretskonvention³, der indeholder visse principper og regler for bevarelse og forvaltning af levende akvatiske ressourcer. Som led i EF's bredere internationale forpligtelser deltager EF i bestræbelserne for at bevare fiskebestandene i de internationale farvande;
- (2) EF har siden den 14. november 1997, som følge af Rådets beslutning af 9. juni 1986⁴, været kontraherende part i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet, i det følgende benævnt "ICCAT-konventionen";
- (3) ICCAT-konventionen afstikker rammer for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af bestandene af tunfisk og beslægtede arter i Atlanterhavet og tilstødende have gennem oprettelsen af en international kommission for bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, i det følgende benævnt "ICCAT", og gennem vedtagelsen af henstillinger om bevarelse og forvaltning i konventionsområdet, som bliver bindende for de kontraherende parter;
- (4) ICCAT har anbefalet en række tekniske foranstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende arter i Atlanterhavet og Middelhavet, bl.a. hvad angår mindstemål og -vægt, fangstbegrænsninger for visse områder, visse perioder eller visse redskaber og kapacitetsbegrænsninger. Sådanne henstillinger er bindende for EF, og de bør derfor gennemføres;

¹ EFT C [...] af [...], s. [...].

² EFT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1.

⁴ EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33.

- (5) Visse tekniske foranstaltninger vedtaget af ICCAT er blevet gennemført ved Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet⁵ og Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer⁶. Af hensyn til klarheden bør disse tekniske foranstaltninger samles i denne forordning, og følgelig bør de relevante artikler i de nævnte forordninger udgå;
- (6) For at tage hensyn til traditionel fiskepraksis i bestemte områder bør der fastsættes specifikke bestemmelser om fangst og opbevaring om bord af visse tunfiskearter;
- (7) EF har godkendt aftalen om oprettelse af en Tunkommissionen for Det Indiske Ocean⁷. Denne aftale fastsætter en ramme for styrkelse af det internationale samarbejde med henblik på bevarelse og rationel udnyttelse af tunfisk og tilknyttede arter i Det Indiske Ocean gennem oprettelse af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean, i det følgende benævnt "IOTC", og gennem vedtagelse af henstillinger om bevarelse og forvaltning i IOTC's kompetenceområde, der bliver bindende for de kontraherende parter;
- (8) IOTC har vedtaget en henstilling om tekniske foranstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende arter i Det Indiske Ocean. Denne henstilling er bindende for EF, og den bør derfor gennemføres;
- (9) EF har undertegnet aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner⁸ og har besluttet at anvende den midlertidigt⁹, indtil den er godkendt. EF bør derfor anvende bestemmelserne i denne aftale;
- (10) Formålet med aftalen er bl.a. gradvis at nedbringe den utilsigtede delfindødelighed som følge af fiskeri med snurpenot efter tun i den østlige del af Stillehavet til næsten nul ved at indføre årlige begrænsninger og på lang sigt at opnå bæredygtige tunfiskebestande i det område, som aftalen omfatter;
- (11) Visse bestemmelser i denne aftale er blevet indarbejdet i forordning (EF) nr. 850/98. De bør samles i denne forordning;
- (12) EF har fiskeriinteresser i den østlige del af Stillehavet og har indledt proceduren for tiltrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, i det følgende benævnt "IATTC". Indtil tiltrædelsen og i overensstemmelse med EF's forpligtelse til at samarbejde med de øvrige parter, der er involveret i forvaltningen og bevarelsen af ressourcerne i denne region, jf. De Forenede Nationers havretskonvention, bør EF anvende de tekniske foranstaltninger, som IATTC har vedtaget. Disse foranstaltninger bør derfor indarbejdes i EF-bestemmelserne;

⁵ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 1.

⁶ EFT L 125 af 27.04.1998, s. 1.

⁷ EFT L 236 af 5.10.1995, s. 24.

⁸ EFT L 132 af 27.5.1999, s. 1.

⁹ EFT L 147 af 12.6.1999, s. 23.

- (13) Af hensyn til klarheden og overskueligheden bør alle nuværende og kommende tekniske foranstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende arter samles i én forordning. Derfor kan forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne¹⁰, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1239/98, ophæves, og visse artikler i forordning (EF) nr. 850/98 kan udgå;
- (14) Fiskeri med drivgarn efter tunfisk, sværdfisk og visse andre arter medfører bifangster og truer bestandene af andre arter end målarterne;
- (15) Da der er fare for en ukontrolleret forøgelse af fiskeriindsatsen, og drivgarnene ikke er tilstrækkeligt selektive, er det nødvendigt at forbyde disse garn til fiskeri efter tun, sværdfisk og visse andre arter. For at undgå enhver miljørisiko bør der hurtigt indføres et sådant forbud;
- (16) EF-fartøjer, som har fisket efter disse arter med drivgarn, har økonomiske forpligtelser, og derfor må disse fartøjer have en vis tid til at tilpasse sig de nye begrænsninger. Forbuddet mod disse fartøjers fiskeri med drivgarn, bør derfor indføres gradvis over en relativt kort periode;
- (17) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2807/83 af 22. september 1983 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster¹¹ omfatter ikke alt fiskeri med drivgarn. De generelle bestemmelser om logbøger og landingsopgørelser i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik¹² gælder ikke for Middelhavet før den 1. januar 1999;
- (18) Kontrollen med fiskeri med drivgarn er derfor særdeles vanskelig. Der bør derfor fastsættes særlige bestemmelser for sådant fiskeri;
- (19) Der bør løbende foretages en evaluering af, hvilke følger fiskeri med drivgarn har. Der må derfor indsamles fornødne oplysninger;
- (20) Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne forordning bør vedtages efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹³;

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes der tekniske bevarelsesforanstaltninger for fartøjer, der fører en medlemsstats flag, og som er registreret i EF, i det følgende benævnt "EF-fiskerfartøjer".

¹⁰ EFT L 132 af 23.5.1997, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1239/98.

¹¹ EFT L 261 af 20.10.1993. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 (EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5).

¹² EFT L 276 af 10.10.1983, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2945/95 (EFT L 308 af 21.12.1995, s. 18).

¹³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

for så vidt angår fangst og landing af visse bestande af stærkt vandrende arter som omhandlet i bilag I til denne forordning i farvande i et af de områder, der er nævnt i artikel 2.

AFSNIT I - DEFINITIONER

Artikel 2

Ved anvendelse af denne forordning gælder følgende farvandsdefinitioner:

a) Område 1

Hele Atlanterhavet og alle tilstødende have i ICCAT-konventionsområdet som afgrænset i konventionens artikel 1.

b) Område 2

Alle farvande i Det Indiske Ocean i kompetenceområdet i aftalen om oprettelse af IOTC som afgrænset i aftalens artikel 2.

c) Område 3

Alle farvande i den østlige del af Stillehavet i det område, der er afgrænset i artikel 3 i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner.

d) Område 4

Alle have og oceaner.

Afsnit II - Tekniske Foranstaltninger I Område 1

Kapitel 1 – Begrænsninger i anvendelsen af bestemte fartøjs- og redskabstyper

Artikel 3

1. I perioden 1. november - 31. januar er det i området i stk. 2 forbudt:

- at udsætte flydende objekter
- at fiske under kunstige objekter
- at fiske under naturlige objekter
- at fiske med hjælpefartøjer
- at udsætte flydende kunstige objekter med eller uden bøjler
- at fastgøre bøjler til flydende objekter fundet på havet

- at hale flydende objekter ind og afvente, at de fisk, der holder til ved objekterne, samler sig under fartøjet
 - at slæbe flydende objekter ud ad området.
2. Det område, der er nævnt i stk. 1, er afgrænset som følger:
- sydlig grænse ved breddegrad 4° S
 - nordlig grænse ved breddegrad 5° N
 - vestlig grænse ved længdegrad 20° V
 - østlig grænse ved den afrikanske kyst.
3. Det er forbudt at påbegynde eller fortsætte fiskeri i det område og den periode, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2, hvis der ikke er en observatør om bord på fartøjet.
4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at udpege observatører og sørger for, at der tages en observatør om bord på alle de fartøjer, der fører deres flag eller er registreret på deres område, og som netop skal i gang med at fiske i det område, der er omhandlet i stk. 2.
5. Medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger til, at de behørigt udpegede observatører bliver om bord på de fiskerfartøjer, hvortil de er udpeget, indtil de afløses af andre observatører.
6. Føreren af et EF-fartøj, som fisker i det område og den periode, som er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2, modtager observatøren og samarbejder med ham i udførelsen af opgaverne under hans ophold om bord på fartøjet.
- Føreren af et fartøj, der er udpeget til at tage en observatør om bord, tager alle fornødne skridt til at lette hans ankomst og afrejse. Observatøren skal under sit ophold om bord have passende indkvarterings- og arbejdsforhold.
7. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 1. maj en samlet evalueringsrapport til Kommissionen over indholdet og konklusionerne i de rapporter, som er udarbejdet af observatørerne på de fartøjer, der fører deres flag.
8. Perioden i stk. 1, området i stk. 2, og de nærmere bestemmelser om udpegningen af observatører i bilag II kan ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 24.

Artikel 4

Uanset artikel 19 er det forbudt:

- at beholde bugstribet bonit, storøjet tun og gulfinnet tun, der er taget med snurpenot i farvande under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion, i ICES-underområde X nord for 36°30' N eller i CECAF-området nord for 31° N og øst for 17°30' V, om bord, uanset mængde, eller at fiske efter disse arter i de nævnte områder med sådanne redskaber.
- i farvande under Portugals og Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion, i ICES-underområde VIII, IX og X, og i CECAF-området omkring De Kanariske Øer og Madeira at fange stærkt vandrende arter med drivgarn, at omlade dem eller at beholde dem om bord eller at fiske efter disse arter i de nævnte områder med sådanne redskaber.

Artikel 5

1. Fiskeri efter tun med not er forbudt:

- fra den 1. maj til den 31. maj i hele Middelhavet og fra den 16. juli til den 15. august i Middelhavet, bortset fra Adriaterhavet, for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Adriaterhavet.
- fra den 16. juli til den 15. august i hele Middelhavet og fra den 1. maj til den 31. maj i Adriaterhavet for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Middelhavet, bortset fra Adriaterhavet.

Medlemsstaterne sørger for, at alle fartøjer, der fører deres flag eller er registreret på deres område, omfattes af ovennævnte bestemmelser.

Ved anvendelsen af denne forordning afgrænses Adriaterhavet mod syd af en linje, der går fra den albansk-græske grænse til Capo Santa Maria di Leuca.

2. Det er forbudt at bruge flyvemaskiner eller helikoptere til støtte for fiskeri efter almindelig tun i Middelhavet i perioden 1. - 30. juni.
3. Det er i Middelhavet forbudt at fiske efter almindelig tun med flydeline uden forankring fra fartøjer af en længde på over 24 m hvert år i perioden 1. juni - 31. juli. Fartøjernes længde bestemmes efter ICCAT-definitionen i bilag III.
4. Fartøjernes længde som defineret i bilag III kan ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 24.

Kapitel 2 – Mindstemål

Artikel 6

1. Fisk af stærkt vandrende arter betragtes som undermålere, hvis de ikke opfylder mindstemålene i bilag IV.

2. Fartøjernes længde som defineret i bilag IV kan ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 24.

Artikel 7

Stærkt vandrende arter, der ikke opfylder mindstemålene, må ikke beholdes om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, frembydes til salg, udbydes til salg sælges eller markedsføres. Sådanne arter skal straks genudsættes.

Stærkt vandrende arter, der har oprindelse i tredjelande, og som ikke opfylder mindstemålene, må ikke bringes i fri omsætning eller markedsføres i EF.

Artikel 8

Stærkt vandrende arters størrelse måles efter artikel 18 i forordning (EF) nr. 850/98.

Kapitel 3 – Begrænsning af antallet af fartøjer

Artikel 9

1. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 24, hvor mange EF-fartøjer med en længde overalt på over 24 m og hvor stor en samlet bruttoregistertonnage (BRT) der må fiske efter storøjet tun som måltart. Kommissionens fastsættelse er lig med det gennemsnitlige antal af EF-fiskerifartøjer, der har fisket efter den pågældende art i området i perioden 1991-1992, og dissers kapacitet udtrykt i bruttoregistertons (BRT).
2. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 31. januar Kommissionen en liste over alle fartøjer, der fører deres flag og er registreret på deres område, og som agter at fiske efter storøjet tun som måltart i område 1 i løbet af året.
3. I listerne anføres det interne nummer i "flådefortegnelsen", som fartøjet har fået tildelt, jf. artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/98 af 30. september 1998 om Fællesskabets fortegnelse over fiskerifartøjer¹⁴.
4. Rådet kan ud fra de oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende efter stk. 2 og 3, efter proceduren i artikel 8, stk. 4, litra ii), i forordning (EØF) nr. 3760/92 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur¹⁵ fordele antallet af fartøjer og kapaciteten, udtrykt i bruttoregistertons (BRT) og som fastsat efter stk. 1, mellem medlemsstaterne.
5. De enkelte medlemsstater sender hvert år inden den 15. august Kommissionen en liste over de fiskerifartøjer med en længde overalt på over 24 m, der fører deres flag, og som fisker efter storøjet tun som måltart. Kommissionen videresender hvert år inden den 31. august disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

¹⁴ EFT L 266 af 1.10.1998, s. 27.

¹⁵ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/98 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

6. Listen i stk. 5 skal indeholde følgende oplysninger:

- fartøjets navn og registreringsnummer
- eventuelt tidligere flag
- eventuelt internationalt radiokaldesignal
- fartøjstype, længde og bruttoregistertonnage (BRT)
- rederens eller redernes navn og adresse.

Artikel 10

1. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 24, hvor mange EF-fiskerfartøjer der må fiske efter hvid tun som målart. Antallet af fartøjer fastsættes til det gennemsnitlige antal EF-fiskerfartøjer, der har fisket efter hvid tun som målart i perioden 1993-1995.
2. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 31. januar Kommissionen en liste over alle fartøjer, der fører deres flag og er registreret på deres område, og som agter at fiske efter hvid tun som målart i område 1 i løbet af året.
3. I listerne anføres det interne nummer i "flådefortegnelsen", som fartøjet har fået tildelt, jf. artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/98.
4. Rådet kan ud de oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende efter stk. 2 og 3, efter proceduren i artikel 8, stk. 4, litra ii), i forordning (EØF) nr. 3760/92 fordele antallet af fartøjer som fastsat efter stk. 1 mellem medlemsstaterne.
5. De enkelte medlemsstater sender hvert år inden den 15. maj Kommissionen en liste over de fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som fisker efter hvid tun som målart. På denne liste anføres ikke fiskerfartøjer, der driver alternativt forsøgsfiskeri med drivgarn. Kommissionen videresender hvert år inden den 30. maj disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Kapitel 4 - Andre foranstaltninger

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at fremme brugen af monofilamentforfang på drejeleddene for at lette genudsætningen af levende blå og hvid marlin.

Artikel 12

Uanset artikel 31 i forordning (EF) nr. 850/98 er det tilladt at anvende elektrisk strøm eller harpunskydevåben til at fange tun og brugde (*Cetorhinus maximus*) i Skagerrak og Kattegat.

Afsnit III - Tekniske Foranstaltninger I Område 2

Artikel 13

Liste over fiskerfartøjer

1. De enkelte medlemsstater sender hvert år inden den 15. juni Kommissionen en liste over de fiskerfartøjer med en længde overalt på over 24 m, der fører deres flag, og som har fisket efter storøjet tun, gulfinnet tun og bugstribet bonit i det foregående år i område 2. Kommissionen videresender hvert år inden den 30. juni disse oplysninger til IOTC's sekretariat.
2. Listen i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger:
 - fartøjets navn og registreringsnummer
 - eventuelt tidligere flag
 - eventuelt internationalt radiokaldesignal
 - fartøjstype, længde og bruttoregistertonnage (BRT)
 - reders, brugers eller befragters navn og adresse.

Afsnit IV - Tekniske Foranstaltninger I Område 3

Artikel 14

Lofter for delfindødelighed (DML)

1. Kun EF-fiskerfartøjer, der fisker på betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner, og som har fået tildelt en DML, må indkredse flokke eller grupper af delfiner med snurpenot ved fiskeri efter gulfinnet tun i område 3.
2. Ved "DML" forstås loftet for delfindødelighed som fastsat i artikel 5 i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner.

Artikel 15

Tildeling af DML

1. Medlemsstaterne meddeler hvert år inden den 15. september Kommissionen følgende:

- en liste over de fartøjer, der fører deres flag og har en lastekapacitet på over 363 tons (400 tons net), og som har anmodet om en DML for første eller anden halvdel af det følgende år
 - en liste over de fartøjer, der fører deres flag, og som må forventes at drive fiskeri i området i det følgende år
 - en liste over de fartøjer, der fører deres flag, og som har anmodet om en DML for første eller anden halvdel af det følgende år
 - for hvert fartøj, der anmoder om en DML, en erklæring, hvori det bekræftes, at fartøjet råder over alle fornødne delfinsikkerhedsredskaber og -udstyr, og at fartøjsføreren har gennemgået en godkendt uddannelse i metoder til at redde og sætte delfiner fri.
2. Medlemsstaterne skal sikre sig, at anmodningerne om DML opfylder betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og IATTC's bevarelsesforanstaltninger.
 3. Kommissionen gennemgår listerne og undersøger, om de opfylder betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og IATTC's bevarelsesforanstaltninger, hvorefter den videresender dem til direktøren for IATTC.

Hvis Kommissionens gennemgang af en anmodning viser, at anmodningen ikke opfylder betingelserne i dette stykke, underretter den straks den pågældende medlemsstat om, at den ikke kan videresende hele eller en del af anmodningen til direktøren for IATTC, idet den så angiver årsagerne hertil.
 4. Kommissionen sender alle DML, som den enkelte medlemsstat har fået tildelt, til den pågældende medlemsstat, som så fordeler dem mellem de fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag.
 5. Medlemsstaterne giver hvert år inden den 15. januar Kommissionen meddelelse om, hvordan de har fordelt de tildelte DML mellem de fartøjer, der fører deres flag.
 6. Kommissionen sender hvert år inden den 1. februar en liste over, hvordan DML er blevet fordelt mellem EF-fartøjerne, til direktøren for IATTC.

Artikel 16

Kapacitetsbegrænsning

1. Den samlede kapacitet for de EF-fiskerfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter gulfinnet tun (*Thunnus albacares*) med snurpenot, fastsættes til 7 885 t.
2. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 31. januar Kommissionen en liste over alle fartøjer, der fører deres flag og er registreret på deres område, og som agter at fiske efter gulfinnet tun (*Thunnus albacares*) med snurpenot i område 3 i løbet af året.
3. I listerne anføres det interne nummer i "flådefortegnelsen", som fartøjet har fået tildelt, jf. artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/98.

4. Rådet kan på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende efter stk. 2 og 3, efter proceduren i artikel 8, stk. 4, litra ii), i forordning (EØF) nr. 3760/92 fordele kapaciteten som fastsat i stk. 1.

Artikel 17

Øvrige foranstaltninger

1. Fartøjer, der fisker ved hjælp af anordninger, der tiltrækker fisk, må ikke anvende hjælpefartøjer.
2. Det er forbudt at omlade fisk på havet.

Afsnit V - Tekniske Foranstaltninger I Område 4

Artikel 18

Uanset artikel 2 anvendes artikel 19, 20, 21 og 22 ikke for farvande, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 88/98 af 18. december 1997 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund¹⁶.

Artikel 19

Drivgarns længde

Intet fartøj må opbevare om bord eller drive fiskeri med ét eller flere drivgarn, hvis individuelle eller samlede længde er større end 2,5 km.

Artikel 20

1. Fiskerfartøjer, der anvender ét eller flere drivgarn med henblik på fangst af arter, der er opført i bilag V, skal fiske på følgende betingelser:
 - under fiskeriet skal nettet holdes under konstant visuelt opsyn fra fartøjet
 - i garnenderne skal der fastgøres flydebøjer med radarreflektorer, så garnene hele tiden kan lokaliseres. Bøjerne skal til stadighed være mærket med havnekendingsbogstaver og -nummer på det fartøj, de tilhører.
2. Føreren af et fiskerfartøj, der anvender ét eller flere drivgarn som omhandlet i stk. 1, skal føre logbog og deri dagligt anføre følgende oplysninger:
 - den samlede længde af de garn, der er om bord

¹⁶ EFT L 9 af 15.1.1998, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1520/98 (EFT L 201 af 17.7.1998, s. 1).

- den samlede længde af de garn, der anvendes ved hvert træk
 - mængden af hver art, der fanges ved hvert træk, herunder bifangster og genudsætninger, specielt af hvaler, krybdyr og havfugle
 - mængden af hver art, der beholdes om bord
 - fangstdato og -sted.
3. De fartøjsførere, der er omhandlet i stk. 2, skal til myndighederne i den medlemsstat, hvor landing finder sted, indgive en erklæring, som mindst indeholder oplysninger om, hvor store mængder der er landet pr. art, og hvornår og i hvilke områder fangsterne er taget.
 4. Fartøjsførere, der anvender ét eller flere drivgarn som omhandlet i stk. 1, og som ønsker at benytte et landingssted i en medlemsstat, skal mindst to timer inden ankomst i havn give den pågældende medlemsstats myndigheder meddelelse om forventet landingssted og ankomsttidspunkt.
 5. Alle fiskerfartøjer, der anvender ét eller flere drivgarn som omhandlet i stk. 1, skal om bord medføre den forudgående fiskeritilladelse, der er udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvis flag de fører.

Artikel 21

Forbud mod drivgarn

1. Fra den 1. januar 2002 må intet fartøj opbevare om bord eller drive fiskeri med ét eller flere drivgarn til fangst af arter opført i bilag V.
2. Fra den 1. januar 2002 er det forbudt at lande arter opført i bilag V, når de er fanget med drivgarn.
3. Indtil den 31. december 2001 må fiskerfartøjer kun opbevare om bord eller drive fiskeri med ét eller flere drivgarn som omhandlet i stk. 1, hvis de har en tilladelse udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvis flag det fører. I 1998 må det højeste antal fiskerfartøjer, der af en medlemsstat kan få tilladelse til at opbevare om bord eller drive fiskeri med ét eller flere drivgarn, ikke overstige 60% af det antal fiskerfartøjer, der anvendte ét eller flere drivgarn i perioden 1995-1997.
4. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 30. april for hver måltart Kommissionen en liste over de fartøjer, der har tilladelse til at fiske med drivgarn som omhandlet i stk. 3.

Artikel 22

Hvis betingelserne i artikel 19, 20 og 21 ikke er opfyldt, træffer myndighederne passende foranstaltninger over for de pågældende fartøjer, jf. artikel 31 i forordning (EF) nr. 2847/93.

Artikel 23

Begrænsninger i anvendelsen af snurpenot

Det er forbudt at indkredse flokke eller grupper af havpattedyr ved hjælp af snurpenot, undtagen for de fartøjer, der er omhandlet i artikel 14.

Afsnit VI - Afsluttende Bestemmelser

Artikel 24

1. Kommissionen bistås af en komité for fiskeri og akvakultur, i det følgende benævnt "Komitéen".
2. Når der henvises til denne artikel anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
Perioden som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til én måned.
3. Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 25

1. Forordning (EF) nr. 894/97 ophæves.
2. Artikel 24, 33 og 41 i forordning (EF) nr. 850/98 udgår, og det samme gør angivelserne vedrørende almindelig tun og sværdfisk i bilag XII til samme forordning.
3. Artikel 3a og 5a i forordning (EF) nr. 1626/94 udgår, og det samme gør angivelserne vedrørende almindelig tun og sværdfisk i bilag IV til samme forordning og hele bilag V.
4. Henvisninger til nævnte forordning betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 26

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Liste over arterne omhandlet i denne forordning

- Hvid tun: *Thunnus alalunga*
- Almindelig tun: *Thunnus thynnus*
- Storøjet tun: *Thunnus obesus*
- Bugstribet bonit: *Katsuwonus pelamis*
- Rygstribet pelamide: *Sarda sarda*
- Gulfinnet tun: *Thunnus albacares*
- Sortfinnet tun: *Thunnus atlanticus*
- Thunnin: *Euthynnus* spp.
- Blåfinnet tun: *Thunnus maccoyii*
- Auxide: *Auxis* spp.
- Havbrasen: *Brama rayi*
- Spydfisk: *Tetrapturus* spp., *Makaira* spp.
- Sejl fisk: *Istiophorus* spp.
- Sværd fisk: *Xiphias gladius*
- Makrelgedde: *Scomberesox* spp., *Cololabis* spp.
- Haj: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, *Alopiidae*, *Carcharhinidae*, *Sphymidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*
- Blæksprutter: alle arter
- Hvaler (hvaler og marsvin): *Physeteridae*, *Belaenopteridae*, *Balenidae*, *Eschrichtiidae*, *Monodontidae*, *Ziphiidae*, *Delphinidae*

BILAG II

Nærmere bestemmelser som omhandlet i artikel 3

1. UDPEGNING AF OBSERVATØRER

- a) For at opfylde forpligtelsen til at tage observatører om bord på fartøjerne udpeger medlemsstaterne velkvalificeret og erfarent personale. De personer, der vælges, skal have følgende kvalifikationer for at kunne udføre deres opgaver:
- tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber
 - kunne navigere til søs
 - et tilfredsstillende kendskab til ICCAT's bevarelsesforanstaltninger
 - kunne udføre elementære videnskabelige opgaver såsom indsamling af stikprøver efter behov og gøre iagttagelser og optegne disse korrekt
 - et godt kendskab til sproget i den medlemsstat, hvis flag det observerede fartøj fører.
- b) Medlemsstaterne træffer alle fornødne forholdsregler for at sikre, at observatørerne tages om bord på fiskerfartøjerne til rette tid og på rette sted, og sørger for, at deres afrejse ved observationsperiodens udløb forløber som glat som muligt.

2. OBSERVATØRERNES OPGAVER

Observatørernes vigtigste opgave er at overvåge, at fartøjerne overholder forbuddet i artikel 1. De udpegede observatører skal navnlig:

- a) konstatere, hvilke fiskeriaktiviteter det observerede fartøj udøver, og beskrive disse i en rapport
- b) forelægge den pågældende medlemsstats myndigheder en rapport senest tyve dage efter observationsperiodens afslutning; rapporten skal indeholde et resumé af de vigtigste forhold, som observatøren har konstateret, og de indsamlede biologiske data.

3. FORBINDELSERNE MED FARTØJETS FØRER

- a) Fartøjets fører skal underrettes i god tid om dato og sted for modtagelsen af observatøren og om observationsperiodens forventede varighed.
- b) Fartøjets fører kan anmode om en kopi af observatørens rapport.

BILAG III

ICCAT's definition af et fartøjs længde:

- For fiskerfartøjer, der er bygget efter den 18. juli 1982, 96% af længden overalt målt på en vandlinje ved 85% af den mindste sidehøjde på spant over kølens overkant eller længden fra stævnens forkant til rorstammens akse på nævnte vandlinie, hvis denne er større. I skibe konstrueret med styrlastighed skal den vandlinje, på hvilken længden måles, være parallel med konstruktionsvandlinjen.
- For fiskerfartøjer, der er bygget inden den 18. juli 1982, længden som opført i de nationale skibsregistre eller i enhver anden dokumentation vedrørende fartøjet.

BILAG IV
MINDSTEMÅL

Art	Mindstemål
Sværdfisk (<i>Xiphias gladius</i>) ^{17 18}	25 kg eller 125 cm (underkæbe)
Almindelig tun (<i>Thunnus thynnus</i>) ¹⁹	6,4 kg eller 70 cm
Gulfinnet tun (<i>Thunnus albacores</i>) ²⁰	3,2 kg
Storøjet tun (<i>Thunnus obesus</i>) ²¹	3,2 kg

¹⁷ Dette mindstemål gælder kun for Atlanterhavet.

¹⁸ Bestemmelserne i artikel 7 gælder dog ikke for fisk, der i antal udgør op til 15%, vejer under 25 kg eller er under 125 cm lange, taget som bifangst.

¹⁹ Bestemmelserne i artikel 7 gælder dog ikke for fisk, der i antal udgør op til 15% og vejer mellem 3,2 kg og 6,4 kg, taget som bifangst.

²⁰ Bestemmelserne i artikel 7 gælder dog ikke for fisk, der i antal udgør op til 15% og vejer under 3,2 kg, taget som bifangst.

²¹ Bestemmelserne i artikel 7 gælder dog ikke for fisk, der i antal udgør op til 15% og vejer under 3,2 kg, taget som bifangst.

BILAG V

- Hvid tun: *Thunnus alalunga*
- Almindelig tun: *Thunnus thynnus*
- Storøjlet tun: *Thunnus obesus*
- Bugstribet bonit: *Katsuwonus pelamis*
- Rygstribet pelamide: *Sarda sarda*
- Gulfinnet tun: *Thunnus albacares*
- Sortfinnet tun: *Thunnus atlanticus*
- Thunnin: *Euthynnus* spp.
- Blåfinnet tun: *Thunnus maccoyii*
- Auxide: *Auxis* spp.
- Havbrasen: *Brama rayi*
- Spydfisk: *Tetrapturus* spp., *Makaira* spp.
- Sejlfisk: *Istiophorus* spp.
- Sværdfisk: *Xiphias gladius*
- Makrelgedde: *Scomberesox* spp., *Cololabis* spp.
- Haj: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, *Alopiidae*, *Carcharhinidae*, *Sphymidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*
- Blæksprutter: alle arter

BILAG VI
SAMMENLIGNINGSTABEL

<i>Forordning (EF) nr. 894/97</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikel 11 Artikel 11a Artikel 11b Artikel 11c BILAG VIII	Artikel 19 Artikel 21 Artikel 20 og 22 Artikel 2 og 18 Bilag V
<i>Forordning (EF) nr. 850/98</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikel 24 Artikel 33, stk. 1 Artikel 33, stk. 2 Artikel 33, stk. 3 Artikel 41 Bilag XII for almindelig tun og sværdfisk	Artikel 4 Artikel 23 Artikel 2 Artikel 14, stk. 1 Artikel 12 Bilag IV
<i>Forordning (EF) nr. 1626/94</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikel 3a Artikel 5a Bilag IV for almindelig tun Bilag V	Artikel 5 Artikel 5 Bilag IV BILAG III